

146
26

SYMBOLA
DEAE PACIS
ANTIQUIS ROMANORVM NVMISMATIBVS
ILLVSTRATA

CVM AD
AESTIVAM
GYMNASII ELBINGENSIS
SOLEMNITATEM

D. IV. SEPT. MDCC LX
CELEBRANDAM

REIPVBЛИCAE PATRIAE
PROCERES
OMNIVMQVE ORDINVM
LITTERATOS VIROS AC HO-
SPITES

dubl. do 561 PRO

SVA QVEMVIS DIGNITATE
HONORANDVM

EA QVA PAR EST REVERENTIA CULTV
ET HUMANITATE
INVITARET

IOANNES LANGIVS

ATHEN. RECT. P. P. ET BIBL.

ELBINGAE
TYPIIS NÖHRMANNIANIS.

SYNOPSIS
DANÆ HACIS
ROMANORVM CIVITATIBVS
ATQVE
CIVICIS

MANERIA
GIMMEL EBRUENSIS
SOLIMANATIM
REVBALI CALPARIAE
PROCEBB
SPITES

ATQVE
HOMINIS
ESTATE
CATIA
TAVATIA
TAVATIA

SULLA
LITERA
AD

80.8.114708 A. L. M. E.

Annus, in quo vivimus, ob solemnia pacis Olivensis saecularia, quibus sacer fuit, notatu dignissimus: annus, qui Germaniae, aliisque Europae regnis ac provinciis, funestissimi belli incendiis hactenus expositis, gratissimam saepius pacis profligatae spem injectit: annus, inquam, praesens dignus est, ut is quoque ex calamo Jesaiae ^{a)} favorabilis Jehovae vocetur annus; dignus, ut & in illo terra marique vox audiatur nuntiantis, significantis pacem, praedicantis bonum, indicantis salutem, dicentis Sioni: regnat D E V S tuus. ^{b)} Cum enim ea totius sere Europae, ut & reliquarum orbis terrauei partium sit conditio, ut, quo modo cunque oculos convertas, nihil nisi minaces belli apparatus, agros occisorum tumulis repletos, regiones omni rerum copia olim florentes, jam vero laceratas desolatasque, civitates funditus eversas & solo aequatas, imo res cum publicas tum privatas concussas ruentesque, navigiis decumanos inter maris fluctus jactatis ac titubantibus similes animadvertis: non mirum est, in omnium ore illud Maronis, Poetarum epicorum facile principis, esse votum, ^{c)} ex tripode quasi dictum: Pacem te poscimus omnes!

Quanta enim luctuosissimo belli tempore, in quo Martis furor, neglecto omni aequitatis, honestatis ac justitiae studio, summa imis pervertit, oriuntur mala: tantam pax amoenissima regnis, urbibus, hominibusque promittit bonitatis ubertatem, tantum felicitatis cumulum. In eadem quippe suus religioni constat honor, sua cultui divino dignitas. Sunt qui artibus liberalibus operam dant, sunt qui earum dulcedine capti eas fideliter tradunt, sunt qui easdem auctoritate, amore & patrocinio suo tuerentur ac paterna nutriunt cura. Iino dum pace florente omnium societatum securitas promovetur felicitasque, non potest non, quin

a) c. LXI, 2.

b) Jes. LII, 7.

c) Aeneid. Lib. XI, v. 362.

commercia ubivis terrarum florent, opes civium custodiantur, thesauri congerantur, incolarum numerus augeatur, & virtutibus palaestrae pandantur utilissimae.

Quae pulcherrima pacis species paganos quoque in ipsis amorem, ac venerationem adeo rapuit, ut eidem, in coelitum numerum relatae, aeternitatem vindicarent, & omnia sacrorum genera, non nisi Diis Deabusque digna, instituerent. Hinc illi in honorem Deae Pacis templum exstruxerunt splendidissimum, d) aram aedificarunt fulgentem, e) & sacrificia stato tempore Romae immolanda curarunt solemnia. f)

Sed ea non ultima gentilium superstitionum cura fuit sollicitudoque, ut in ornandis Diis Deabusque cuivis eorum signum adderent, vel ex regno animalium aviumque, vel ab arte aliqua petitum, quo, quantum fieri posset, cuiusvis naturam, officium aut perfectionem quasi per symbolum aliquod indicarent. Jovi hinc, Principi Deorum, praeter aquilam, reginam avium, sceptrum, regale ornamentum, & tonitrua fulguraque, majestatis divinae criteria adsignabant: Junoni contra, Jovis conjugi, vel hastam, principatus signum, cum patera, vel facem, praesidiis partus edendi symbolum dicabant, pavone adstante. Et sicuti Neptuno, Deorum marinorum antisteti cum acroterio tridens, Themidi, aequalia justitiae jura homines inter dispensanti, libra & gladius, Apollini, carminis auctori & Musarum ac cytharoedorum praesidi a Romanis lyra tribuebantur: ita alia ab aliis Diis Deabusque reliquos distinguebant symbola. g)

Quod vero ad Deae Pacis signa attinet characteristica, ea non unius fuisse generis, sed pro diversitate circumstantiarum diversam quoque induisse naturam, antiquitates loquuntur Romanorum.

Trans-

d) conf. Sueton. in Vesp. c. 9. Herodian. L. I. c. 14. Plin. H. N. Lib. XXXVI. c. 15.

e) vid. Plutarch. in Cimone, p. 487. edit. Franc. 1620. Ovid. Faſ. L. I. v. 709.

f) conf. Aristophanes in Comoedia Pax inscripta. p. 943.

g) conf. Ortelius, Pompeus, Chartarius aliique antiquitatum Romanarum Scriptores, quos recenset Cellarius in Comp. ant. Rom. L. I. Sect. I. q. 2. c) ex ed. Walchii. 1748.

148

Transeo, *spicam*, fertilitatis ac foecunditatis symbolum, in numo Antonini Pii ^{h)} Deae Pacis ornamentum esse egregium: quippe arma dum silent, aratro eo tutius terra scindi, saluberrima eo felicius promoveri seges, messisque eo certius colono promitti potest largissima. Qua propter Dea etiam Pax in numo Vitellii ⁱ⁾ cum cornu copiae, vel ut in illo Vespasiani ^{k)} cum patera, abundantiae symbolo, ornata conspicitur. Nihil dicam de face in Trajani, Antonini ac M. Aurelii numismatibus ^{l)} obvia, qua bello composito Dea Pax arma militaria, humi jacentia, incendit, flammæque comburenda tradit. Neque *caduceo* illi immorari animus est, quo in numo Vespasiani ^{m)} Dea Pax caput serpentis adfibilantis, i. e. hostis infensissimi, de quo jamjam superato triumphum agit laetissimum, comprimere videtur. Imo silentii peplo involvam, *bocum* quoque teste Begero ⁿ⁾ symbolum pacis fuisse gratissimum: quippe hostibus expulsis soloque libero, colonis tutius jam licet terram arare, quiete ac securitate gaudentem. Sed is modo scopus, ea mentis meae est intentio, ut illorum potius Deae Pacis signorum rationem habeam, quae in COLLECTIONE NV-MORVM DEWITZIANA reperiuntur. ^{o)}

* 3

Primus,

h) vid. *Oifelii ihes. num. antiqu.* Tab. LXXXIII. 4. p. 390.

i) add. *Begeri Reg. & Imp. numismata.* Tab. XXIV. 10. p. 40.

k) conf. *Jacobei musacum regium*, Sect. V. *de numis variis.* p. 130.

l) vid. *Oifelius l. c.* Tab. LXXII. 7. 8. 9. p. 389.

m) conf. *die allgemeine Weltgeschichte*, T. XIII. p. 144.

n) l. c. Tab. XXX. 3. p. 47.

o) Non ultimum Publ. Gymn. Elbingensis Bibliothecae decus est ac ornamentum egregios ille numorum Grajorum, Romanorum, Germanicorum, Suecicorum, maxime vero Polonicorum, Prussicorum, aliorumque ex vario aere conflatorum apparatus, quem VIR SPECTATISSIMVS HONORATISSIMVS QVE DOMINVS IO. HENR. DEWITZ., Pharmacopola haud ignotus, & p. t. Advocatus, ut vocant, Secundi Ordinis Meritissimus, triginta annos magno studio nec minoribus impensis collegit, & mense anni praefentis Junio Bibliothecae benevolie obulit. Insigne prorsus monumentum! Munus pretiosum, dignum omnino, ut in loco Gymnasii publico posteritati conservetur, dignum, ut innata Eyergetae erga Athenaeum patrum remque litterariorum ac numismaticam in aprieham ponat propensionem!

Primus, qui in illa oculis se nostris commendat, est iste Neronis, cuius altera facies caput Imperatoris modo laudati, corona laurea ornatum, cum inscriptione: NERO CLAVD. CAESAR AVG. GER. P. M. TR. P. IMP. P. P. altera vero templum Jani exhibit clausum cum epigraphe: PACE P. R. TERRA MARIQUE PARTA IANVM CLAVSIT. s. c. Quo in numismate signum utique ponitur pro signato, obseratum scilicet Jani templum pro pace ipsa, haec tenus profiliata, jam vero reducta, & gratissimis amoenitatis radiis omnia exhilarante. Sicuti enim Romanos, ad bellum ituros, Jani templum referasse constat, quo omnibus pacem a Deo precibus exorandi ansam praeberent: ita parta eadem illud iterum obseratum fuisse, auctor est Suetonius. p) Janum hinc, Vologese Parthorum Regem victo & Armenia tandem a Corbulone feliciter subacta, a Neronе quoque clausum, inque rei istius memoriam hunc numcusum fuisse, historiarum loquuntur annales. q)

Hunc excipit ille numus, qui pace cum Britannis aliisque deictis gentibus inita cusus, caput Vespasiani ostendit laureatum cum perigrapho: IMP. CAES. VESP. AVG. P. M. TR. P. COS. VIII. in cuius aversa parte Dea appetet Pax, habitu Romano matronali compita, stans, & sinistra manu caduceum tenens alatum, cum lemmate: PAX AVGST. s. c. Quid enim generi humano, bellorum gravitate afflito, laetius, quid acceptius esse potest, quam auspicatissimus ille de pace nuntius, per urbes, per regiones quam primum mittendus, quo inimicitia ac offensione omni seposita consumatissimum bonorum genus mortalibus annuncietur, offeraturque.

Tertium Deae Pacis symbolum in numo deprehenditur Victorini, in cuius antica parte Imperatoris appetet caput, corona radiata cinctum, addita inscriptione: IMP. C VICTORINVS P. P. AVG. in postica vero ipsa Dea, pileo, libertatis signo tecta, bastam inversam sinistra manu ad terram dirigit, addito lemmate: PAX AVG. Quid enim

p) in vita Aug. c. XXII.

q) in Neronе, c. XIII.

149

enim juvat, pace jam ridente, armorum porro curam agere, eademque in ora hostium convertere; quin illa potius, hominibus detestata, in terram p[ro]aestat projicere & flammis consumere, aut, ut S. S. utar verbis, ¹⁾ ex ensibus juvat vomeres, & ex spiculis falces excudere, ne gentes ulterius aliae aliis arma inferant, nec amplius, hasta jam conversa, bella discant sanguinolenta.

Quartum quod in collectione Dewitziana Pacis deprehenditur symbolum, est, ut mihi videtur, *rosa*, quam ipsa Dea dextra tenet manu, cum epigraphe: PAX AVG. cuius altera facies Claudi caput exhibit radiatum, super quod haec leguntur verba: IMP. CLAVDIVS AVG. Sicuti enim flores inter odoriferos rosa, regina omnium, principatum tenet: ita pax rebus in humanis optima, maxima, in tripudium ac laetitiam rapiens mortales, eorum animos suo afficit odore, delectat colore, suaque corroborat virtute.

Ultimum tandem Pacis occurrit symbolum, quod sicut in priori Vespasiani numo jam obvium, ita & in illo, qui Gallieni caput, corona radiata circumdatum repraesentat, additis verbis: GALLIENVS AVG. conspicuum est, scilicet *oleae ramus*, quem Dea Pax dextra coelum versus tollit, cum epigraphe: PAX AVG. Ex quo facile conjecturare licet, pacem etiam ex gentilium sententia pulcherrimum DEI munus coelitus concessum, omnibus offerendum esse hominibus, ne ullum spes ac desiderium salutis tam publicae quam privatae negata pace fallat. Inquirentibus vero nobis: cur falsorum Deorum cultores oleam pacis symbolum elegerint? non quidem opus est, ut ad Medicorum aut rerum naturalium indagatorum transeamus castra, ex iisdem rationem signi hujus petituri. Memores potius simus, in superstitione gentilium religione multa deprehendi, ex scriptis Mosaicis cultuque Israelitarum divino hausta. Diabolum enim nullo non tempore DEI simiam, paganosque, cacozeliae deditos, stolidos Judaeorum fuisse imitatores, constat inter omnes. Cum ergo columbam, a Noacho ex arca emissam, eandemque reducem, ramum olivae ore

1) Jes. II, 4.

ore decerptum, reconciliati DEI testem, retulisse audiverint gentiles: illis quoque placuit, oleam pacis restitutae sedataeque irae divinae symbolum eligere, laudare, venerari.

Sed abeat fictitia illa Romanorum Dea Pax! Deleanatur & marcescant illius symbola! Quippe vanitati atque umbrae corpus eodem omnino, quo nucleus cortici, praferendum est jure. Hinc nos, puriori cognitionis rerum divinarum lacte imbutos, potius juvat, in his turbulentis & conclamatis mundi tempestatis bus DEVM T. O. M. unicum concordiae ac quietis salutiferae venerari Statorem, Auctorem, Conservatorem: juvat summis Illum defatigare precibus, ut Is, pacis Princeps, orbi christiano, armis belligerantium adhuc exposito, suam dare, suamque illi relinquere velit pacem.

Pacis hinc frugiferae praestantiam, utilitatem ac suavitatem commendare, eandemque more suo, i. e. erudite, terse ac jucunde ex antiquitatum & historiarum monumentis illustrare allaborabit VIR PRAECLARISSIMVS DOCTISSIMVSQVE DOM. IO. DAN. HOFFMANN. GYMN. CONR. ET P. P. DIGNISSIMVS, Amicus noster suminopere Collendus in actu scholastico, crastina die celebrando: quippe *legibus Gymnasii preelectis*, *juventutisque translatae lustratione peracta*, nonnullos ex Coetu Discentium teste nomenclatore producet optimae spei juvenes, cogitationes de pace cum Auditorio Splendido, Honoratissimoque communicaturos.

Quae sacra scholastica ut cedant feliciter & ex voto omnium, VIROS ILLVSTREM, MAGNIFICOS, GENEROSOS, AMPLISSIMOS, CONSVLTISSIMOSQVE PATRIAE PATRES AC NVTRITORES, MVLTIS NOMINIBVS AETATEM DEVENERANDOS, ut & EXCEL. PLVR. REVERENDOS, CLARISS. PRAENOB. NOBILES, SPECTABILES, HVMANISSIMOSQVE FAVTORES ac AMICOS officiose rogamus, ut eadem sua dignari velint praefentia, a DEO, quod mortales inter gratissimum est beneficium, indefessis ardentissimisque supplicationibus petituri, pacem scilicet serenam, semperque duraturam. P. P. Elbingae. D. III. Sept. MDCCCLX.